

Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XIX. évfolyam 2014/4. szám **Ádvent**

„Mert bár Krisztus ma mintha gyenge és szegény volna, s e világ őt követőiben hovatovább egyre jobban gyalázza, köpdösi, ostorozza és gyilkolja – mi tudjuk, hogy dicsőségének e vigasztaló és boldogító megjelenése már küszöbön van, s véget ér a sok témérdek szörnyűség.”

Luther Márton: Jer, örvendjünk, keresztyének!

A 2015. év igéje

**„Azért tehát fogadjátok be egymást, amiként Krisztus is befogadott bennünket Isten dicsőségére.”
(Róm 15,7)**

„Az evangéliumok mellett a Római levél az Újszövetségnek leghatalmasabb, keresztyén egyház történetében legnagyobb jelentőségű irata.” (Kärner Károly)

Luther Márton 1522. évi Újszövetség-fordításában ehhez a levélhez így kezdte a bevezetését. „Ez a levél az Újszövetség tulajdonképpen fődarabja és a legtisztább evangélium. Megérdemli és méltó arra, hogy a keresztyén ember ne csak szóról-szóra tudja, hanem napról-napra tanulmányozza, mint a lélek mindennapi kenyerét.”

Amikor Pál ezt a levelet írta, még nem járt Rómában, de sok ismerőse lehetett ott, és híradásokból ismerte a gyülekezet nehézségeit, örömeit, s ezekre reflektált. Azt, hogy jól ismerte a gyülekezetet, az is alátámasztja, hogy innen tervezte az útját Hispániába. Tehát az apostol további missziói tervei kiinduló pontjává, mintegy bázisává kívánta tenni a római közösséget.

Az ókori Róma világváros voltából adódóan magába gyűjtött mindenféle nációt. Társadalmi rangjuk, bőrszínük, vallásuk, származásuk alapján sokféle embert lehetett itt megkülönböztetni. Megkülönböztetni – ez az ember alapvető reakciója. Megkülönböztetünk. Nemcsak rangsor felállítása miatt, hanem mert ilyen skatulyák vannak az agyunkban, sokszor önkéntelenül tesszük ezt.

A Róm 15,7 előtt Pál a hitben gyengék befogadásáról beszél. Nem tudjuk pontosan, hogy ez mit jelentett a római gyülekezetben. Azonban jelzés értékű, hogy ma is könnyen esünk abba a hibába, hogy a hitet valami mérhető dolognak tartjuk, és elkezdjük méricskélteni. Főként a másik hitét teszi az ember előszeretettel patikamérlegre. Pedig a hitben igazán erős, stabil embert éppen az jellemzi, hogy nem tesz ilyet. A méricskélés, az összehasonlítás a bizonytalanság jele. Pál arra szólítja fel a gyülekezetet ebben az összefoglaló intésben, hogy a hitben gyengék és erősek egyaránt fogadják el, fogadják be egymást. Ugyanis ennek a befogadásnak oda-vissza kell működni abban a gyülekezet-

ben, ahol jelen lehet sokféle ember, náció. Hiszen a gyülekezetben megjelent a város sokszínűsége. Ez az általános elfogadás az ókori világban egyébként lehetetlen volt. Szigorú rendje volt, hogy ki hol helyezkedik el. (S ma nem így van-e?) A Krisztus gyülekezetében mindig újból valósággá válik a népek közössége. S nálunk valósággá válik? Ezért aktuális Pál apostol intése, biztatása ma is, mert ott a kérdőjel. Nem egymást kell méricskélteni, hanem Isten igéjét kell el- és befogadni! S természetesen ezáltal Krisztust s egymást befogadni.

Nem sok ez egy kicsit? Nem, mert egy és ugyanarról van szó. Pálon keresztül befogadjuk Isten szavát – hiszen Ő azt közvetíti –, s akkor már befogadtuk Krisztust s a másik embert. Ugyanakkor mégis sok, mert annyi minden van az ember gondolataiban, lelkében, hogy oda már nemigen fér be semmi. Ezért ahhoz, hogy meg tudjuk lépni ezt a lépést, az elfogadást, sok mindent el kell engednünk. A teli marokba, a teli szívbe nem fér semmi. El kell engedni az önmagunk körül forgolódást, a méricskélést, a megkülönböztetést, a kirekesztést. Figyeljük csak meg, hogy ez mind ott van a gondolatainkban. Fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus is befogadott bennünket. Így már Pál nem is egy humanitárius cselekedetre biztat, hanem egyenesen krisztusi tette. Ő befogadott bennünket, vagyis mindenkit. Nekünk nem az egész világot kell befogadni, „csak” azokat, akiket utunkba hoz az élet. S ha Krisztus mindenkit befogadott, akkor már nem is tehetünk mást, hiszen ott vagyunk egy hajlékban, egy ölelésben, a Krisztuséban. Elfogadni, befogadni, elengedni. Ez jellemzi az ölelő kart. Mert míg magához ölel, nem zár be, nem fojt meg. Szabadságot is ad. Ahogyan Krisztus ölelő karja is magához von, biztonságot, békét ad, de nyitva is van. Ezt mondja Jézus: „Én vagyok az ajtó: Ha valaki rajtam megy be, az megtartatik, az bejár és kijár és legelőre talál” (Jn 10,9). Ilyen legelőt adó, befogadó, ölelő gyülekezet legyen a Budavári Gyülekezet. Isten adjon ehhez szeretetet nekünk!

Bencéné Szabó Márta

Három advent

„Adventus Domini” azt jelenti: az Úr eljövetele. Három adventről, Jézus három eljöveteléről szeretnék szólni a Jelenések könyvének egy mondata alapján. Ott ezt mondja az immár megdicsőült Jézus: „*Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek.*” (Jel 3,2) Időben jól megkülönböztethetően beszélhetünk a múlt, a jelen és a jövő adventjéről. Három különböző idősík, a lényeg, Jézus érkezése azonban ugyanaz.

Az első advent a múlt adventje. Konkrét történelmi helyen és időben jött el Jézus. A történész vénájú Lukács evangélista Jézus születése kapcsán Augustus császárról és az általa elrendelt népszámlálásról ír, valamint arról, hogy akkor Szíriában Cirénius (vagy más néven Quirinius) volt a helytartó. Egy másik evangélista, János pedig arról ír, hogy Jézus a saját világába jött, ám éppen az övéinek többsége nem fogadta be őt. Akik viszont befogadták, azok Isten gyermekeivé lettek. Más szóval Jézus ott állt a világ ajtajánál, és zörgetett.

A jelennek is van adventje: az egyházi esztendőnek ez az évenként visszatérő időszaka. Jézus zörget – pedig kulcsa van. Ugyancsak a Jelenések könyvében mondja ezt az Úr: „*Nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai.*” (Jel 1,18) Akinél ezek a kulcsok vannak, az bizonyára meg tudná nyitni az emberszívek ajtaját is, ám ő zörget, mert senkire sem akar rátörni. Konfirmáló lelkészem, Keken András utalt egy prédikációjában egy ismert festményre, amely az ajtó előtt álló és zörgető Jézust ábrázolja. A hagyomány szerint, amikor elkészült a kép, a festő megmutatta azt a barátjának. Ez áhítattal nézte, aztán így szólt: Nagyon szép, nagyon kifejező ez a kép, de van egy hibája. Elfelejtettél az ajtóra kilincset festeni. A festő így válaszolt: Szándékosan nem festettem rá a kilincset. Az emberszív ajtaján csak belülről van kilincs, azt csak belülről lehet megnyitni. Sokak szíve ajtaja előtt ott áll a várakozó Jézus. A jelen adventje eljuttathat erre a felismerésre, és – belülről – megnyílhat az az ajtó.

Végül pedig lesz a jövőnek is adventje. Egyszeri alkalom lesz, mint az első. Krisztus második eljövetelének, az ítélet napjának is nevezi azt a Biblia. „*Akkor meglátják az Emberfiát eljönni nagy hatalommal és dicsőséggel.*” (Lk 21,27) Az apokaliptikus képek szerint majd kicsap medréből a tenger, reszketni fognak a csillagok, szétrobban a föld, az angyalok pedig megfűjják az ítélet harsonáját. Mikor lesz mindez? – azt nem tudjuk. Mi csak azt tudjuk, hogy lesz a jövőnek is adventje. Akkor az emberek mezítelenül és dideregve állnak majd annak immár bezárt kapuja előtt, aki most még türelemmel várakozik a világ és az emberi szív ajtaja előtt.

Ezért amíg nem késő, ismerjük fel meglátogatásunk idejét, és fogadjuk hittel és bizalommal az érkezőt. Legyen ez a négy hét sokunk életében „adventus Domini”, az Úr eljövetele.

Dr. Fabiny Tamás

Megjelent a szerző *Kereszt fogantyú nélkül* című könyvében (Luther Kiadó, 2013)

Búcsúzás Nürnbergből

Szeptember 28-án tele volt a nürnbergi nagy St. Sebald templom. Ezen a napon búcsúzott el a gyülekezettől Gerhard Schorr, aki 20 éven át végezte szolgálatát vezető lelkészként. Ezekben az években épült ki és erősödött meg a budavári gyülekezetünkkel való testvérgyülekezeti kapcsolat.

Gerhard Schorr beiktatási istentiszteletén is jelen voltunk feleségemmel, és a két évtized alatt nem csak hivatalos, hanem baráti viszony is alakult a nürnbergi és a budavári lelkészpárok között.

Az istentiszteletet követő, egész délutánt betöltő szeretetvendégségen a gyülekezet felidézte és megköszönte búcsúzó lelkészének munkáját. Mi is örömmel és köszönettel emlékeztünk vissza az egymástól kölcsönösen kapott ajándékokra, a Jézus Krisztusban lévő testvériségre, a gyülekezetünkben folyó munkára, a gyülekezeti tagok, presbiterek, fiatalok között kialakult baráti és hitbeli kapcsolatokra. A nap lezárásaként a St. Sebald templom orgonistái adtak koncertet Gerhard legkedvesebb orgonadarabjait megszólaltatva.

Gerhard nyugdíjba vonulásával, búcsúzásával csak személyi változás, stafétaváltás történt. A testvéri kapcsolatot új szolgálók viszik tovább.

Balicza Iván

Stafétaváltás előtt

Választásra készül a gyülekezet. Köztudott, hogy Balicza Iván lelkész elérte a nyugdíjkorhatárt, és a presbitérium hozzájárulásával kapott két éves hosszabbítási lehetőség is lejár 2015. nyarán. Gyülekezetünk tehát hosszú idő után újra lelkészválasztás előtt áll!

Már most felhívjuk a testvérek figyelmét arra, hogy az egyházi törvényeink értelmében azok számítanak a választók közé, akik a gyülekezet életében részt vesznek, és anyagilag is támogatják a gyülekezetet. A 2015. évi választási névjegyzékbe azok az egyháztagok kerülhetnek bele, akik 2014-ben egyházfenntartói járulékot fizettek vagy (nevüket feltüntetve) adakoztak. Az idei egyházfenntartói járulék befizetésére 2015. január 31-ig van lehetőség.

Imádságos lélekkel készülünk a stafétaváltásra. A választás részleteiről jövő év tavaszán tájékoztatjuk a testvéreket.

*Bence Imre
igazgató lelkész*

Stafétaváltás Nürnbergben

Az élet természetességéhez tartozik a stafétaváltás. Olyan ajándék, és lehetőség, amely mindenki számára áldást jelenthet. A futásban megfáradtnak a megpihenés miatt, az újonnan indulónak pedig a lehetőség és a kihívás miatt. Ennek a természetes és mégis meghitt pillanatnak voltunk tanúi feleségemmel együtt a testvérgyülekezetünkben, Nürnbergben. Az elbúcsúzott lelkész, Gerhard Schorr vendégei voltunk.

Október 19-én vasárnap délelőtt is zsúfolásig telt a St. Sebald templom, amikor a tíz órakor kezdődő beiktatási istentiszteletre Dr. Jürgen Körnlein esperes vezetésével, lelkésztársak kíséretében bevonult az új lelkész, Jonas Schiller.

A beiktatási szertartás méltóságteljes és mégis családi volt. Az egyik szép – nálunk nem ismert – eleme volt az iktatási szertartásnak az az áldó imádság, amit körbefogva az iktatandót hárman mondottak. Az édesapja a család nevében, egy lelkész társa a korábbi gyülekezetéből, és a St. Sebald gyülekezet felügyelője imádkozott érte.

Az ünnepi istentisztelet után a városháza egyik dísztermében volt fogadás, ahol a köszöntések hangoztak el. A testvérgyülekezeti kapcsolat folytatása szempontjából volt igazán kedves az a szervezőktől, hogy az istentiszteleten csak bennünket köszöntöttek név szerint, a fogadáson pedig a városvezetést képviselő polgármester-helyettes után, másodikként köszönthettük az újonnan beiktatott lelkészt. A köszöntés során, amelyben a testvérgyülekezeti kapcsolat erősítésére is bátorítottam az új lelkészt, gyülekezetünk szerény ajándékát – egy budavári evangélikus templomot ábrázoló plakettet és egy szép keresztet – nyújtottunk át!

A csodálatos őszi időben nem csak a lelkésziktatás családian szép ünnepén vehettünk részt, hanem Nürnberg belvárosának szépségét is megcsodálhattunk.

Bence Imre

Örömmel adjuk közre azt a néhány sort is, amit Jonas Schiller beiktatott lelkész küldött a Hírmondó olvasói számára:

Als Budapest-Touristen war mir Ihre schöne Kirche im Burgviertel schon bekannt. Dass ich einmal Pfarrer der Kirchengemeinde werde, die eine Partnerschaft hierher unterhält, konnte ich da natürlich noch nicht wissen. Ich freue mich über diese Partnerschaft. Bruder und Schwester Bence haben mich bei meiner Einführung freundlich begrüßt, ich hoffe, Sie bald in Budapest wiederzusehen.

Ich grüße Sie, liebe Schwestern und Brüder in Christus, herzlich!

Jonas Schiller

Mint Budapestet megjárt turistának természetesen ismerős szép templomuk a Várnegyedben. Azt azonban, hogy egyszer egy olyan gyülekezetnek leszek a lelkésze, mely testvérgyülekezeti kapcsolatokat ápol az ottani gyülekezettel, nem gondolhattam. Örülök ennek az együttműködésnek. A Bence-házaspár barátsággal köszöntött engem beiktatásomkor, és remélem, hogy hamarosan viszontláthatom őket Budapesten.

Kedves Testvéreim a Krisztusban, szeretettel köszöntöm Önöket!

Jonas Schiller

Jonas Schiller Erlangenben töltötte gyermekkorát, evangélikus teológiai tanulmányait Hamburgban, New Yorkban és Heidelbergben végezte.

Heroldsbergi segédlelkészi éveit referens volt az EKD Egyházi Hivatalában és Nürnberg Eibachban szolgált lelkészként. Nős, három gyermeke van.

„Megnyerő és megszólító/hívogató egyháznak lenni” – így hangzik Jonas Schiller jelmondata, melyet a St. Sebald templomban végzendő szolgálata középpontjába állít. „Szeretném megnyerni az embereket az aktív hitéletnek, hogy otthonra leljenek az egyházi közösségben. Emellett úgy hívogatni/szólítani meg őket, hogy érezzék, tényleg ők vannak megszólítva.”

Áll az Úristen temploma!

A 288. énekünk énekével kezdődtek az ideai áldozati vasárnap istentiszteletei október 26-án: „Áll az Úristen temploma!” S amit N. Grundtvig, a dán énekszerző oly szépen fejezett ki ebben az énekben, az ott élt a szívünkben: „Templomunk drága vagy nekünk, itt hangzik Isten igéje! Itt imádságunk, énekünk, hogy nevét áldja, dicsérje!”

Egyházközségünk második templomát (az első a Dísz téren állt) 1895. október 20-án szentelték fel. Akkor a Honvédelmi Minisztérium számára kellett a Dísz téri telek, és ezért állami beruházásként valósult meg a templomépítés. Nem a családok összefogásával, s főleg nem a kétkezi munka vállalásával született meg a budaiak evangélikus temploma (hisz akkor még egész Buda evangélikussága ide tartozott!), ezért talán a hozzá való viszonyunk is más.

Sok templom tanúskodik arról, hogy a gyülekezetekhez hűséges családok mit áldoztak azért, hogy a templomuk szép, jól felszerelt és praktikus legyen. S így az érzelmi kötődés is egészen más a templomhoz: ha valaki tudja, hogy a pad, az énekszámítábla, a fűtés, az orgona az ő nagyszülei adományából vagy szülei áldozatvállalásából készülhetett el, akkor sokkal személyesebb kötődéssel kapcsolódik a templomhoz.

Ezért kötöttük össze az elmúlt évben a templomszentelés emléknapjával az áldozati vasárnapot. Akkor a templom erősítő berendezésének fejlesztése volt az elsődleges cél, amely az áldozatokból meg is valósult. A másodlagos cél pedig, a vetítő rendszer kiépítése, tervezési fázisban van.

Idén is úgy láttuk, hogy a templomért való hálaadás és a templomért hozott áldozatvállalás összekapcsolódhat. Templomunk fontos, értékes, drága nekünk! Az előző év adakozói örömmel vallhatják, hogy a hordozható, jól működő mikrofonok és a megvalósuló technikai fejlesztés az ő adományaikból valósult meg. Övék, és értük készült!

Idén a templomi szőnyeg cseréjét, az oltárterítők javítását, kiegészítését, és új művészi oltárterítők készítését tűztük ki célul. Időközben a presbitérium úgy határozott, hogy a befolyó nagy összegű adományok és az áldozati vasárnapon befolyt adományok 10%-át minden évben – hazai vagy határon túli – rászoruló gyülekezetek támogatására fordítjuk.

Örömmel számolok be arról, hogy a befolyt adományok összege idén is meghaladta az 1.400.000 Ft-ot. Időközben megrendeltük a templomi szőnyeget, amely erős és természetes anyagból készült, bordó szizál futószőnyeg. S reményeink szerint még a Hírmondó megjelenése előtt a templomba kerül a régi, kifakult szőnyeg helyére. Közben szakemberekkel egyeztetve folyamatosan tervezzük az oltári textíliák, oltárterítők kiegészítésének lehetőségét.

Arról, hogy mely rászoruló, kis gyülekezetet támogassuk, a decemberi presbitéri gyűlésünkön döntünk. Azt tapasztaltuk meg ezen az áldozati vasárnapon is, hogy a templom értékes, fontos sokak számára: mert itt hangzik a vigasztaló igé, mert itt találkozunk

Krisztussal az úrvacsorában, mert itt kapunk áldást az életünk örömteli vagy éppen nehéz pillanataiban, mert itt találunk testvérré, aki hordoz és megért. S akik így szeretjük a templomot, nekünk az is fontos, hogy az Isten Lelke élő kövekből épít olyan templomot, amely igazi közösségként tud áldássá lenni. Hálatelt szívvel köszönjük a testvérek áldozatkészségét! Hálatelt szívvel köszönjük Istennek a Budavári Gyülekezet minden tagját!

Bence Imre

Itt voltak a budavári evangélikusok

Pár héttel ezelőtt egy istentiszteleten hallott és kapott írás mottóján indult el gyülekezetünk kis csoportja, 9 fővel, egy négynapos felvidéki kirándulásra. Szerettük volna megnézni elszakított várainkat, kastélyainkat, s nem utolsó sorban evangélikus templomainkat. Szervezőnk, szokásához híven bőséges programokat tervezett minden napra. Négy nap alatt láthattuk: Bajmóc, Sztrecsény, Kékkő, Zólyom, Zólyomlipcse, Fülek, Szepes várát, megcsodálhattuk Besztercebánya, Körmöcbánya, Szepesszombat, Lőcse városát. Szinte minden településen találtunk evangélikus kötődést, templomot. Külön megemlítenénk Késmárk 1717-ben, és Garamszeg 1726-ban elkészült fatemplomát, ahol megtudtuk, hogy a zsindeleten három kereszt és egy kakas áll, amely a keresztény éberség jelképe. Utolsó, negyedik napunkon a Szlovákparadicsom Nemzeti Parkot vettük célba, hogy a 16 km-es Hernád áttörés „kanyon túráját” vigyük véghez. Büszkéek vagyunk a lányokra, akik a Hernád kövein lépkedve, vízesések melletti magas létrákon mászva, fémtálcákon egyensúlyozva, meredek hegyen fel- illetve lemászva végigcsinálták ezt a férfiaknak sem könnyű napot. A négy nap alatt több mint 1800 km-t megtett csapat fáradtan, de büszkén emlékszik vissza a vendégkönyvekbe beírtakra:

ITT VOLTAK A BUDAVÁRI EVANGÉLIKUSOK

Barbara
Ilike
Kata
Kriszta
Márta
Attila
István
Péter
Tamás

betele

Az én igém...

„Ekkor előállt egy törvénytudó, hogy megkísértse őt, és ezt kérdezte: „Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” Ő pedig ezt mondta neki: „Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod?” Ő pedig így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.” Jézus ezt mondta neki: „Helyesen feleltél: tedd ezt, és élni fogsz.” Ő viszont igazolni akarta magát, és megkérdezte Jézustól: „De ki a felebarátom?” Válaszul Jézus ezt mondta neki: „Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, meg is verték, azután félholtan otthagya elmentek. Történetesen egy pap ment azon az úton, de amikor meglátta, elkerülte. Hasonlóképpen egy lévita is odaért arra a helyre, és amikor meglátta, ő is elkerülte. Egy úton lévő samaritánus pedig, amikor odaért hozzá és meglátta, megszánta; odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötötte azokat. Aztán feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba, és ápolta. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadónak, és azt mondta neki: Viselj rá gondot, és ha valamit még ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked. Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja a rablók kezébe esett embernek?” Ő így felelt: „Az, aki irgalmas volt hozzá.” Jézus erre ezt mondta neki: „Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj.” (Lk 10:25-37)

Mikor megkértek arra, hogy írjak egy hitbéli bemutatkozást, nehéz helyzetben éreztem magam. Az eddigi életem folyamán számtalanszor voltam lelkileg fent és lent, távol és közel az egyházamhoz. Nagyon sokszor éreztem az Úr kegyelmét.

Arra jutottam, hogy a jelenemről, az itt és most-ról írok pár gondolatot. Azért az irgalmas samaritánus történetét választottam, mert mint gyakorló szociális munkás hajléktalanokért dolgozom. Sokszor találkozom velük kapcsolatban nagyon mély, makacs előítélettel, mondhatni sztereotípiákkal.

Azonban nem olyan régen megismertem egy művészettörténész professzort, aki a fent idézett történetben szereplő samaritánushoz hasonlóan áll a hajléktalan szenvedő emberekhez. Az ige itt, ebben a történetben vált valósággá számomra. Mert amikor egy embernek az emberi méltóságát adja vissza valaki, az az igazi felebarát. Áldáskérő szeretettel!

Visnyei Emőke

Fordulat az életemben

Mint mindenki, én sem szívesen mentem el az orvosi vizsgálatra. Úgy éreztem, hogy mivel nincs különösebb panaszom, beteg sem lehetek. Sportos, kemény életet éltem.

(Imádkozzál és dolgozzál!) Azt gondoltam, hogy velem nem történhet semmi baj. Sajnáltam azokat, akik testi vagy lelki sérülésük miatt szenvedtek. A vizsgálat eredménye: előrehaladott stádiumban, áttét nélküli mirigyrák.

Minden biztonságérzetem elmúlt. Kiszolgáltatottá, gyermekké váltam. Sorsom már nem a kezemen volt. Közeledett a műtét ideje. A kórházba vonulásom előtt még volt egy „Szőlőszem” összejövetel. Nagyon vártam a napot. Leleki feltöltődést, békességet jelentett. Imádkoztam értem a kis gyülekezet. Bence Imre lelkész úrtól gitárral kísért énekével egy fohászt kaptam:

*Légy velem jó Istenem a mai napon!
Tartsd fölém a kezedet, biztos oltalom!*

*Te velem vagy mindenkor, bárhová megyek.
Érzem közelségedet, ha csendben leszek.*

*Félelem vagy bánat ér, vagy ha sírni kell,
Tudom, itt vagy mellettem, egészen közel.*

*Örömet, hálámat neked mondom el.
Szívem mélyén érzem azt, hogy sohasem hagysz el.*

Kórházi kezelése alatt (műtét előtt és után) végigkísért a Mindenhatóhoz forduló fohász. Éreztem, hogy a Teremtő a tenyerén tart, és nem lehet semmi bajom. A sötétség megszűnt. Egy kis ponton rés nyílt, és világos lett a mindenség, az engem körülvevő világ. Áradt bennem a békesség, a nyugalom. A kereszt, amit kaptam, ajándék számomra. A történések arra vezettek, hogy a Mindenható szeretetét érzem. A félelem elszállt. Sorsomat átadtam a Mindenhatónak.

dr. Veress István

E s e m é n y n a p t á r**2014. ÁDVENT-KARÁCSONY****Ádvent 1. vasárnapja
November 30.**

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – az istentisztelet keretébena konfirmandus csoport bemutatása,
az istentisztelet után közös kávézás a
kápolnában**19.00** – Férfi-kör**December 1. hétfő****19.00** – Budavári Evangélikus Szabadegyetem
dr. Várszegi Asztrik a bencés kegyességről**December 2. kedd****18.00** – Ádventi evangelizációs istentisztelet
...hogy minket megtartson... (136. ének)
Még ma is jön hozzánk.
Igét hirdet: *Simon Attila, egyetemi lelkész*
Szolgál: *a Német Ökumenikus Kamara-
zenekar***19.00** – Presbiteri gyűlés**December 5. péntek****19.00** – Ádventi zenés áhítat
Deák László orgonaművész
Charpentier, Levébure-Wély, Karg Elert,
Alain, Boely orgonaművei**Ádvent 2. vasárnapja
December 7.**

Istentisztelet a szokott rendben

16.00 – Örülni fogtok! – Családos délután –
kisgyermekes családok találkozója
Vendégünk lesz a Mikulás is, aki meg-
ajándékozza a kisgyermeket. De ezen a
délutánon mi is adunk ajándékot a Miku-
lásnak. (A családok használható játékok-
kal, gyermekeknek való könyvekkel, is-
kolaszerekkel, édességgel és egyéb tartós
élelmiszerekkel lephetik meg a Mikulást,
amit ő a Borsod megyei Fancsalon és
környékén lévő településein oszt szét az
ott élő gyermekek között.)**18.00** – Orgonazenés áhítat
Bach: Die Kunst der Fuge 2. rész
Orgonál: *Ella István* orgonaművész**December 9. kedd****18.00** – Ádventi evangelizációs istentisztelet
...hogy minket megtartson... (136. ének)
Kik hitben megállnak...
Igét hirdet: *Benkóczi Péter, kőbányai
lelkész*
Szolgál: *Maros Éva hárfaművész***December 12. péntek****19.00** – Ádventi zenés áhítat
Bán István orgonaművész
Karg Elert, Langlais, Alain, Dupré
orgonaművei**Ádvent 3. vasárnapja
December 14.**

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Az istentisztelet keretében
a *Schütz kórus* szolgálata**18.00** – Ifjúsági zenés istentisztelet
Igét hirdet: *Szabó B. András, pestújhelyi
lelkész***December 16. kedd****18.00** – Ádventi evangelizációs istentisztelet
...hogy minket megtartson... (136. ének)
Készítsd fel szívünket!
Igét hirdet: *Péter Zoltán, ceglédi lelkész*
Szolgál: *a Budavári Gospel Kórus***December 19. péntek****19.00** – Adventi zenés áhítat
Kóvári Péter orgonaművész
Karg Elert, Langlais, Alain, Dupré
orgonaművei**Ádvent 4. vasárnapja
December 21.**

Istentisztelet a szokott rendben

19.00 – Férfi-kör**Karácsony – Szenteste
December 24. szerda****15.00** – Gyermekek, családok karácsonya**16.00** – Ünnepi istentisztelet
Igét hirdet: *Balicza Iván***24.00** – Éjféli istentisztelet
Igét hirdet: *Bence Imre*Budagyöngye:**16.00** – Ünnepi istentisztelet
Igét hirdet: *Dr. Fabiny Tamás***Karácsony I. ünnepe
December 25. csütörtök****9.00** – Igét hirdet: *Dr. Fabiny Tamás***11.00** – Igét hirdet: *Bence Imre***18.00** – Igét hirdet: *Bencéné Szabó Márta*
Budagyöngye:**9.00** – Igét hirdet: *Bence Imre***Karácsony II. ünnepe
December 26. péntek****9.00** – Igét hirdet: *Bence Imre***11.00** – Igét hirdet: *Balicza Iván**Figyelem: este nem tartunk istentiszteletet!*Budagyöngye:**9.00** – Igét hirdet: *Balicza Iván*

**Karácsony utáni vasárnap
December 28.**

Istentiszteletek a szokott rendben

11.00 – Emlék istentisztelet – 70 éve érte bombatalálata a templomunkat és semmisült meg az iskolánk. Megemlékezés az áldozatokról.
Igét hirdet: *Dr. Fabiny Tamás*

**Óév este
December 31. szerda**

18.00 – Igét hirdet: *Balicza Iván*
23.30 – Óév búcsúztató meditáció, személyes áldással – vezeti: *Balicza Iván*

Budagyöngye:

18.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*

**Újév ünnepe
2015. Január 1. csütörtök**

9.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*
11.00 – Igét hirdet: *Bencéné Szabó Márta*
18.00 – Igét hirdet: *Bence Imre*

Budagyöngye:

9.00 – Igét hirdet: *Bencéné Szabó Márta*

**Az év első vasárnapja
Január 4.**

Istentiszteletek a szokott rendben

16.00 – Fogadjátok be egymást! Családos délután kisgyermekes családok találkozója
18.00 – Orgonazenés áhítat
Orgonál: *Bán István* orgonaművész

Január 5. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem
Szervezi: *Dr. Fabiny Tamás* és *dr. Pócze Tibor*

**Vízkereszt ünnepe
Január 6. kedd**

11.00 – Ünnepi istentisztelet
18.00 – Ünnepi istentisztelet

**Vízkereszt utáni 1. vasárnap
Január 11.**

Istentiszteletek a szokott rendben

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet
19.00 – Fészekrakó kör – házasságra készülő fiatalok közösségi alkalma
Témánk: *Én+Te=Mi*

Január 13. kedd

18.00 – Bibliaóra
19.00 – Presbiteri gyűlés

**Vízkereszt utáni 2. vasárnap
Január 18.**

Istentiszteletek a szokott rendben

**Január 18-25-ig
Ökumenikus imahét**

a kerület más felekezetű közösségeivel
Vasárnaptól – vasárnapig minden nap 17.30-kor
közös igehallgatás.
A részletes programot januárban plakáton és
szórólapon olvashatják!

**Vízkereszt utáni utolsó vasárnap
Január 25.**

Istentiszteletek a szokott rendben

A **11.00** órai istentisztelet után közös kávézás a kápolnában
19.00 – Férfi-kör

**Hetvened vasárnap
Február 1.**

Istentiszteletek a szokott rendben

11.00 – A GEKE (Európai Protestáns Egyházak Közössége) konferenciájának ünnepi istentisztelete
18.00 – Orgonazenés áhítat
Orgonál: *Bán István* orgonaművész

Február 2. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem
Szervezi: *Dr. Fabiny Tamás* és *dr. Pócze Tibor*

Február 3. kedd

18.00 – Bibliaóra
19.00 – Presbiteri gyűlés

Február 7. szombat

16.00 – Gyülekezeti farsang, jelmezbemutató, játékos vetélkedő, tombola a kápolnában

**Hatvanad vasárnap
Február 8.**

Istentiszteletek a szokott rendben

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet
19.00 – Fészekrakó kör – házasságra készülő fiatalok közösségi alkalma
Témánk: *Akarom? Szeretném? – Milyen akarat érvényesül a házasságban?*

**Ötvened vasárnap
Február 15.**

Istentiszteletek a szokott rendben

**Böjt 1. vasárnapja
Február 22.**

Istentiszteletek a szokott rendben

A **11.00** órai istentisztelet után közös kávézás a kápolnában
19.00 – Férfi-kör

Cselekvő szeretet

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünkben régóta hagyomány, hogy a karácsony és a húsvét előtti hetekben meglátogatjuk rászoruló és rég nem látott idős testvéreinket. Egy kis ajándékcso-maggal kedveskedünk nekik. Kérjük, ha környezetében tud olyan idős evangélikus testvérről, aki kora vagy betegsége miatt nem tud eljárni templomunkba, alkalmainkra, jelezze felénk.

Leleges munkacsoportunk a hosszú évek alatt igen megfogyatkozott, ezért várjuk kortól függetlenül olyan testvérek jelentkezését, akik a karácsony előtti napokban, hetekben szívesen meglátogatnának egy-két idős testvérünket.

Mindenkit várunk **december 2-án, 16.00 órától** a kápolnába, a karácsonyi csomagok elkészítéséhez. Kérem, ha észrevételük vagy kérdésük van, hívják bizalommal a lelkészi hivatalt, vagy személyesen engem. „*Tárjátok ki ti is szíveteket.*” (2Kor 6,13b)

Bajnóczi Ilike (20) 824-5375

Lelkészi Hivatal

(1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.)

Angler Mónika irodavezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

☎ és fax: 356-97-36

web-lap: <http://budavar.lutheran.hu>

e-mail: budavar@lutheran.hu

Gyülekezetünk lelkészei - fogadóórák:

Bence Imre – igazgató lelkész, esperes
kedd 15.00-18.00; péntek 9.00-13.00

☎ **356-97-36/18**

e-mail: imre.bence@lutheran.hu

Balicza Iván – lelkész

kedd 10.00-13.00; csütörtök 9.00-13.00

☎ **356-97-36/15**

e-mail: balicza@t-online.hu

Bencéné Szabó Márta – lelkész
szerda 9.00-13.00

☎ **356-97-36/18**

dr. Fabiny Tamás – püspök

☎ **394-23-35**

e-mail: tamas.fabiny@lutheran.hu

dr. Pócze Tibor – felügyelő

e-mail: aszodipocze@t-online.hu

A Gazdasági Hivatal fogadóórája:

Kövesy Emese gazdasági vezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

Volt egyszer egy iskolánk!

Felhívás – emlékek gyűjtésére!

Idén decemberben lesz 70 éve, hogy a II. világháború súlyos bombázásai következtében elpusztult a templomunk és az iskolaépületünk. Ennek emlékére kiállítást szervezünk.

Hírmondónk pünkösdi számában közzétettük a felhívás hosszabb szövegét.

Kérjük testvéreket, hogy írják meg visszaemlékezéseiket, és a tárgyi emlékeket **2014. december 7-ig** adják le a Lelkészi Hivatalba. (A tárlat után a tárgyakat visszaadjuk!)

2014. december 28-án, vasárnap emléknapot tartunk, amelynek a részleteiről tájékoztatjuk a gyülekezetünk tagjait.

Változás a parkolás rendjében

A gyülekezethez, vagy a Lelkészi Hivatalba autóval érkezők várfalon belüli parkolása indokolt esetben, max. 3 óra időtartamra megoldható. Kérjük a Testvéreket, hogy a parkolás rendjéről lehetőleg előre tájékozódjanak!

Az adventi-karácsonyi időszakban adásba kerülő műsorok, közvetítések

A Magyar Televízióban

December 14-én, vasárnap az **m1-en 10.32-kor** Evangélikus magazin.

December 17-én, szerdán a **Duna World** csatornán **délután** az Evangélikus magazin ismétlése.

December 25-én Karácsony első napján Evangélikus istentisztelet közvetítése Budahegyvidékről. A 10 órás istentisztelet **11 órakor** kerül adásba.

A Magyar Rádióban

November 30-án, advent első vasárnapján a **Kossuth Rádióban 10.04-től** evangélikus istentisztelet közvetítése Erdőkertesről. Igét hirdet **Török Anett** a gyülekezet lelkésze.

December 1-én, hétfőn a **Kossuth Rádióban 13.30-tól** Erős vár a mi Istenünk! – az Evangélikus Egyház főlórája.

December 15-én, hétfőn a **Kossuth Rádióban 13.30-tól** Erős vár a mi Istenünk! – az Evangélikus Egyház főlórája.

December 26-án, Karácsony 2. napján a **Kossuth Rádióban 11 órától** Evangélikus istentisztelet közvetítése a Budapest-Deák téri templomból. Igét hirdet **Smidéliusz Gábor** a gyülekezet lelkésze.

Reformáció és kultúra

Pecz Samu
(1854–1923)

Ahol sorozatunk előző szereplője, Tavasy Lajos, egykoron tanított, néhány évtizeddel később ott tanult a most sorra kerülő Pecz Samu. A Deák téri Evangélikus Gimnázium mindkettejük életében meghatározó szereppel bírt.

Pecz a középiskola elvégzése után beiratkozott a József Nádor Műegyetemre, majd 1873-tól két évig a stuttgarti műegyetemen folytatta tanulmányait. Ezt követően két évig a bécsi akadémián Theofil Hansen tanítványa volt. Hazatérése után másfél évig dolgozott a szintén evangélikus Schulek Frigyes mellett a budavári Nagyboldogasszony-templom helyreállításán, míg végül megszerezte oklevelét a műegyetemen. Az 1880-as évek elején Hauszmann Alajos irodájában dolgozott.

A magyar Hansen-tanítványokkal ellentétben épületein nem a neoreneszánsz formákhoz, hanem a középkort idéző neoromán és neogótikus stílushoz kötődött, ami valószínűleg stuttgarti tanulmányaival és Schulek hatásával függött össze. 1882-től a Műegyetem Középkorosi és Középkorosi Tanszékein tanársegédi feladatokat látott el. Ekkortájt aktív tudományos életet is élt, amit az 1886-ban megjelent két tanulmánya is alátámaszt: „A görög kőszervezetek ismertetése, különös tekintettel a görög dór szentély szerkezetére”, illetve „Az ókeresztény templom-építészet fejlődése” című. Továbbá könyvet is írt „A protestáns templomok építéséről” címmel 1888-ban.

Evangélikus szempontból nézve fontos kiemelni a nagyváradi (1903) és a Budapest-fasori (1904) evangélikus templomokat, amelyeket ő tervezett. Számos más felekezeti templom is a nevéhez köthető, hiszen tervezett katolikus, református, de még unitárius istenházakat is. A mi budavári gyülekezetünk számára is bizonyára jól ismert a reformáció megemlékezések és ökumenikus imahetek kapcsán felkeresett Szilágyi Dezső téri református templom. Ezt a remekművet Pecz 1892-ben készített díjnyertes pályatervei alapján kisebb

módosításokkal 1896-ra építették meg. Igazán híressé azonban világi épületei tették. Szintén 1896-ban készült el az egyik fő budapesti turista látványosságnak számító Vámház körüli Vásárcsarnok, majd 1898-ban az ideiglenes előadónak szánt, de a mai napig álló Gólyavár a műegyetem (ma az ELTE Múzeum körüli épülete) kertjében. Templomunktól néhány méterre pedig az Országos Levéltár pompás épülete áll, melyet 1898-ban tervezett meg, de a kivitelezés csak 1913-ban indult meg és 1926-ig húzódtott el.

Pecz Samu hagyatéka is az általa tervezett Levéltár monumentális épületben lakozik T 6 törzsszám alatt. Azonban nemcsak ebben a fondban található Pecz-tervrajzok, hanem a megbízók iratanyagai között is. A *T 13 Vallás- és közoktatásügyi minisztériumi tervek* című állagban őrzik az Országos Levéltár épületének kiviteli terveit (1912–1918), a *T 14 Kereskedelemügyi minisztériumi tervek* között a fiumei Tengerészeti Akadémia épületének terveit (1902) vagy a *T 5 Nádasdy család* állagában a nádasdladányi neogótikus plébaniatemplom néhány részletrajzát (1884–1885). Vasárnapi istentisztelet után a templomból kilépve tehát büszkén tekinthetünk evangélikus műépítészünk háborús romjaiból is feltámadó alkotására!

Kövecses László

Szenci Molnár Albert

CXXV. zsoltár

Az kik bíznak az Úr Istenben
Nagy hiedelemmel,
Azok nem vesznek el
Semminémű veszedelemben:
Mint az Sion hegye megállnak,
Nem ingadoznak.

És mint az nagy Jeruzsálemet
Hegyek környülvették,
És nagy keretések,
Akképpen Isten az ő népét,
És ő híveit környülvészi
És megőrizi.

Mert az övéit ő nem hagyja
Az hamis kezében,
És semmi ínségben,
Hogy kiki őmagát megója,
Hogy az hitlen népekkel egybe
Ne essék bűnbe.

Jelen vagy az jó szívökkel,
De az hitleneket
És ő ösvényeket,
Elhagyja az gonosztévőkkel,
De Izráelnek békességet,
Ad csendességet.

Csendes éj, tiszta szent éj legismertebb karácsonyi énekünk

1818. karácsonyeste a Salzburghoz tartozó kis település, Oberndorf templomában a segédlelkész Joseph Mohr, valamint az arnsdorfi iskola-pedagógus és orgonista, Franz Xaver Gruber először szólaltatta meg a *Csendes éj, tiszta szent éj* kezdetű énekét. Az ének keletkezési története két dokumentum alapján rekonstruálható: az egyik az ún. „hiteles indíték” (authentische Veranlassung), a másik a Joseph Mohrtól származó legrégebbi autográf, vagyis szerzői kézirat 1823-ból. (Ez utóbbi csak 1995-ben került elő Salzburgban.) A két dokumentum kölcsönösen kiegészíti egymást, s ezekből megállapítható, hogy Joseph Mohr már két évvel korábban, előző állomáshelyén, Mariapfarrban megírta az ének szövegét. Két év múlva ő kérte meg Grubert, hogy dallamot komponáljon a szöveghez. Az autográfon látható bejegyzés megerősíti azt a feltevést, hogy az énekét valóban Gruber írta. A dokumentumok még arra is utalnak, hogy a segédlelkész Mohr nemcsak költője, hanem ösztönzője is volt a keletkező dallamnak, sőt az első előadáskor ő maga is énekelt és gitározott.

Az ének első előadása köré legendák és romantikus történetek szövődtek, amelyek a keletkezési történetet anekdotikus elemekkel fűszerezik. A hagyomány szerint az oberndorfi templom orgonája (=orgonapozitív hangszere) 1818. karácsonyán nem volt használható állapotban, ezért is kellett az énekét gitárkísérettel ellátni, s ezért alkalmazták az ének alá egyszerű harmóniakat és akkord-felbontásokat. – Talán kicsit furcsának találjuk, hogy a 19. század elején az egyházi énekét gitárharmóniákkal kísérték. Pedig egyáltalán nem meglepő. Gitárral, lanttal már századokkal azelőtt is megszólaltattak egyházi énekeket. Családja körében Luther maga is játszott lanton, mint ahogy több hiteles ábrázoláson is láthatjuk. Református testvéreink genfi zsoltárait is ellátták a 16–17. században lant-kísérettel, sőt a zsoltárdallamokat igen komoly zeneművekben is feldolgozták. (Ily módon korunkban nem csak a könnyűzenét, hanem a kifejezetten gitárra írt kicsit komplikáltabb, olykor igényesebb klasszikus műveket is lehetne népszerűsíteni egyházunkban.)

A *Csendes éj, tiszta szent éj* karácsonyi ének hihetetlen gyorsasággal népszerű lett. Európában röplapokon is terjesztették, és sok helyen mint tiroli énekét adták elő. Amerikában a 20. század közepére az angol fordítást, a *Silent Night* énekét már nagyon sokan amerikai népdalnak tartották. Hogy a szerzők neve mégsem ment teljesen feledésbe, a 19. század közepén uralkodó porosz királynak, IV. Friedrich Wilhelmnek köszönhető, aki az

éneket különösen kedvelte. Az énekét ekkor már – tévesen – Michael Haydn (Joseph Haydn öccse) szerzeményének tartották, s ekkor készítette a még élő komponista, Gruber a „Hiteles indíték a *Csendes éj, tiszta szent éj* karácsonyi ének komponálásához” c. iratát, amelyben feltárja az ének keletkezéstörténetét.

Elterjedtségét és népszerűségét mutatja, hogy a *Csendes éj, tiszta szent éj* énekét az elmúlt évtizedekben 300 nyelvre illetve dialektusra is lefordították. A keletkezési történetet felhasználva az énekét többen megfilmesítették, sőt számos könnyűzenei és komolyzenei feldolgozása született. Max Reger *Karácsonyi álmom* c. zongorára írt fantáziájában használta fel a dallamot, Arthur Honegger *Karácsonyi kantátában* dolgozta fel, Krzysztof Penderecki pedig 2. szimfóniájában, a *Karácsonyi szimfóniában*.

Az ének eredetileg hat versszakból állt, a hat versszakból három került be a gyülekezeti énekeskönyvekbe, a mienkbe is. A magyar fordítás nem adja vissza teljesen az eredeti „édeskés” megfogalmazását, de a meghitt karácsonyi hangulat a mi szövegünkön is átsugároz. Az ének magyar szövege az évtizedek során itt-ott megváltozott, mivel változott a nyelvünk is, benne a szavak jelentése, jelentéstartalma. Többek között ezért is kellett megváltoztatni a sokunk számára gyermekkorunkból ismert *Csendes éj, szentséges éj* formát. Azon pedig ne lepődjünk meg, hogy idővel a dallam is változott, mint ahogyan a gyülekezeti énekek is sokféle változatban terjedtek.

Csendes éj, tiszta szent éj, Szív örülj, higgy, remélj, Isten szent Fia jött ma hozzád, Békét, életet és reményt ad. Krisztus megszabadít. – Istentől kérjünk ezen a karácsonyon mi is csendességet, amelyben találkozhatunk Vele, az igazi öröm forrásával, és Jézus Krisztussal, a Szabadítóval.

Ferenczi Ilona

Csen-des éj! Tisz-ta, szent éj! Min-de-nek
ál - ma mély. Nincs fent más, csak a
drá - ga, szent pár, Vár - ja, gyermeke al - szik - e már.
Szent Fi - ú, a - lud - jál, Szent Fi - ú, a - lud - jál!

Ev. Énekeskönyv – 167

Kirándulás a reformáció forrásvidékén

Készülünk a reformáció 500. évfordulójára.

Holger Manke, a Soproni Gyülekezet német lelkesze – aki valamikor olyan sokat időt töltött a Budavári Gyülekezetben, hogy már tiszteletbeli Budavárinak számít – és *Bence Imre*, budavári lelkész összedugták fejüket és 2013-ban elhatározták, hogy a két gyülekezet a reformáció 500. évfordulójára készülve közös kirándulássorozatot szervez, a reformáció forrásvidékeire. Tavaly ősszel ellátogattunk Sárvárra, ahova eljöttek a soproniak is. Idén, szeptember 27-én pedig Sopronba mentünk, s ide eljöttek a sárváriak is.

Sopronban a német ajkú lakosság körében hamar elterjedt és ismertté vált Luther tanítása, így Magyarországon a reformáció jelei először ebben a városban mutatkoztak.

A soproniak a visszakapott, impozánsan felújított iskolaépületben fogadtak, meleg szeretettel és friss kávéval, süteménnyel. Majd a Berkenye citerazenekar vezetésével vidám hangulatú énekléssel kezdődött a délelőtti program. *Holger Manke* tartott áhítatot ékes magyarsággal. Az áhítatot felesége, *Manke Lackner Eszter* ötletes rajzai színezték és tették nyomatékosabbá. *Holger* arról beszélt, hogy fontos, hogy a reformáció egyéni életünkben is valóság legyen. Mert újítni mindenki szeret. Sokszor azonban csak úgy akarunk reformálni, mint a tévé előtt ülő drukker, aki sörrel és ropival a kezében jól tudja, hogy hogyan kellene a pályán dolgozni, de nekünk nem a pálya szélén álló drukkereknek kell lenni, hanem be kell állni játékosnak.

Az áhítat után *Richly Zsolt* – aki soproni származású, budavári gyülekezeti tag, s aki rajzfilmgrafikusként megálmodta a Luther-rajzfilmet – tartott előadást a készülő sorozatról. Izgalmas volt belelátni a kulisszatitkokba. Még izgalmasabb volt látni egy részletet a filmből. Erről csak annyit, hogy már alig várom, hogy láthassam az egészet.

Ebédre finom pizzával kedveskedtek a vendéglátók. Majd elindultunk egy belvárosi sétára. *Gabnai Sándor* lelkész volt az „idegenvezető”, Sopron nevezetességei közül elsősorban az evangélikusság történetét felidéző helyszíneket tekintettük meg. Délután, hazaindulás előtt még kimentünk a Lőverekbe, a Deák kúthoz. Itt *Tóth Károly* lelkész tartott áhítatot. A most soproni lelkészként szolgáló *Tóth Károly*val különösen is öröm volt a találkozás, hiszen néhány éve a Budavárban volt hatodéves, így kedves emlékek is földidéződtek.

Ő arról beszélt, hogy nem véletlen, hogy a Deák kúthoz mentünk ki. Csodálatos hely, az erdőben a fák koronáján áttetsző lenyugvó nap, a forrásból csordogáló víz igazi megnyugvást adott. Tehát a hely szépségén túl a történelmi jelentősége is azt az üzenetet hordozta, hogy visszamentünk a forráshoz, de ami még ennél is fontosabb: az embernek mindig vissza kell találnia a forráshoz, az Istenhez.

A lenyugvó nap búcsúzott a fák koronái között, s mi is búcsúztunk. Hazaindultunk. Jövőre ved, veletek, de nem ugyanitt: mondtuk a sárváriaknak és a soproniaknak, hanem Budavárban. Ott kutatjuk tovább a reformáció gyökereit, forrásait.

Hazafelé a buszon az útra készített énekfüzetekből még énekeltünk, *Bence Imre* lelkész búcsúszavaival és áldáskívánásával begördültünk a Széna térre. Hála Istennek, hogy minden baj nélkül és gazdagodva hazaérkezhettünk a Reformáció forrásvidékei című kirándulás sorozat második állomásáról. Három kapocs a két gyülekezet között, de biztos, hogy ennél több is van, s legfőbb kapocs köztünk Jézus Krisztus.

Bencéné Szabó Márta

Sík Sándor

150. zsoltár

Dicsérvétek az Urat szentélyében,
dicsérvétek égi erősségében,
Dicsérvétek nagy tetteiért,
dicsérvétek nagysága teljességéért,
Dicsérvétek harsona-harsogással,
dicsérvétek hárfá, citerával.
Dicsérvétek dobbal és tánccal,
dicsérvétek húrokkal s fuvolákkal.
Dicsérvétek öt zengő cimbalommal,
dicsérvétek öt bűgő cimbalommal:
minden lélek dicsérje az Urat! Alleluja.

Hírek – Hírek – Hírek – Hírek

- *Balicza Iván* lelkész és felesége vettek részt Nürnbergben a St. Sebald gyülekezet lelkészének, *Gerhard Schorr* nyugdíjba vonulása alkalmából tartott ünnepségen.
- Az óbudai új lelkész, *Jakab Béla* október 4-i beiktatásán *Bence Imre* esperes szolgált igehirdetéssel. Isten áldja meg szomszéd gyülekezetünk új szolgálattelvőjét!
- Október 5-én a hálaadó napunkon 11.00-kor megáldottuk a házassági évfordulót ünneplő házaspárokat. Az istentiszteleten *Balicza Iván* és *Bencéné Szabó Márta* szolgált. Ugyanezen a napon *Bence Imre* esperes a nagybörzsönyi templomszentelési ünnepen hirdette az ígét.
- Október 8-án *Bence Imre* lelkész az Evangélikus Hittudományi Egyetem heti úrvacsorai istentiszteletén szolgált igehirdetéssel. Az úrvacsoraszta-
tásában *Lukács Máté* budavári teológus és *Elisabetta Ricci* a gyülekezetünkben aktív olasz ösztöndíjas teológus szolgált vele.
- A budakeszi leányegyházközség 5 éve rendelkezik imateremmel. Az október 12-én tartott hálaadó napjukon *Bence Imre* szolgált igehirdetéssel. Az ünnepi közgyűlés elhatározta a gyülekezet önállósodását!
- Október 15-én *Bence Imre*, október 29-én *Balicza Iván* szolgált a Nyugdíjas Lelkészek Otthonában bibliaórán.
- Október 17-én *Balicza Iván* a városmajori katolikus ifjúság körében szolgált a kísértések legyőzése témáról.
- Október 19-én Nürnbergben beiktatták *Jonas Schillert*, testvérgyülekezetünk új lelkészét. Az ünnepi istentiszteleten *Bencéné Szabó Márta* és *Bence Imre* vett részt.
- Október 20-án *Balicza Iván* prédikált hétkezdi istentiszteleten a Baár-Madas Református Gimnázium tanulóinak és tanárainak.
- Október 26-án 18.00 órakor két ünnepi fókusza volt az istentiszteletnek. Egyrészt az 1956-os forradalomra emlékeztünk, másrészt a teremtés ünnepét tartottuk meg. *Bence Imre* igehirdetéssel, *Széchezy Béla*, *Zsigmondy Árpád*, *Várhegyi Klára*, *Kecskés Péter*, *Kiss József* és *Tarnóczi Tibor* testvérünk pedig a liturgiában szolgált.
- Október 29-én a gyülekezetünk területén lévő iskolák evangélikus hitoktatói találkoztak és cserélték ki tapasztalataikat. Egyik fő témájuk az volt, miként lehetne az iskolai hit- és erkölcsan órákra járó gyermekeket és családjaikat a gyülekezeti életbe bevonni. A találkozón részt vett: *Vilmos Andrea* főállású, *Molnárné Varró Mária*, *Szlovák Katalin* és *Hegedűs Zsuzsanna* óraadó hitoktató.
- Október 30-án reformációi megemlékezést tartottak a II. kerületi Ökumenikus Óvoda protestáns csoportjai. Ezen az alkalmon *Bencéné Szabó Márta* és *Bence Imre* jelképesen, mint Luther házaspár látta vendégül az óvodás gyermekeket.
- Október 31-én az ökumenikus ünnepi istentiszteletünkön *Johannes Erlbruch* német lelkész és *Sebestyén Katalin* református lelkész szolgált a közös liturgiában.
- Október 31-én megszületett *Balicza Iván* harmadik unokája, *Balicza Máté* és *Himer Eleonóra* második gyermeke, *Sára*.
- November 1-től – a presbitérium döntése alapján – *Kertész Attila* helyettes kántorként fogja segíteni *Bán István* orgonaművész-kántor szolgálatát a gyülekezetben.
- November 11-én a *Budapest Fesztivál Zenekar* adott Márton napi ajándékot a gyülekezetünknek: egy csodálatos Bach koncert csendülhetett fel sokak öröme.
- November 14-én pénteken a II. kerületi Ökumenikus Óvoda pedagógusai és munkatársai tartottak lelki napot a gyülekezetünkben, amelyen *Lendvai Zalán* katolikus lelkész, *Földvári Tibor* református lelkész, *Bencéné Szabó Márta* és *Bence Imre* szolgált.
- November 16-án este a *Pécsi kamarakórus* szolgált templomunkban zenés istentiszteleten *Tillai Aurél* vezényletével.
- Nov. 30 – dec. 2. Adventi evangelizációs igehirdetés sorozatra hívták *Balicza Ivánt* a Zuglói Evangélikus Gyülekezetbe.

A Budavári Evangélikus Gyülekezet Alapítvány részére 2013. évben az 1%-os felajánlások összege 1.246.744,- Ft volt. Köszönjük a támogatást!

az Alapítvány Kuratóriuma

**Minden kedves Olvasónknak
ÁLDOTT ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK**
a Hírmondó szerkesztői
és a Gyülekezet Elnöksége

Budavári Hírmondó
az Egyházközség tájékoztató hírlevele
Olvasó-szerkesztő: Váradi Adél
Tördelés: Varga Katalin
Felelős kiadó: Bence Imre igazgató lelkész
Nyomdai munkák: Rózsadomb Contact Kft.